

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoPr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413208859
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8413208859.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne Ing. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX F. C., právne zastúpenej Advokátkou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., so sídlom Školská 257, 059 91 Veľký Slavkov, IČO 36 858 935, proti žalovanému Základná škola W., Ul. F. XXX, XXX XX W., IČO 36 158 895, právne zastúpenej JUDr. Pavlom Zavackým, advokátom so sídlo Hradné námestie 29, 060 01 Kežmarok, o určenie, že pracovný pomer trvá, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č.k. 8Cpr 1/2013-42 zo dňa 3.10.2014 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú medzi žalobkyňou a žalovaným na základe pracovnej zmluvy zo dňa 9.8.2007 v znení Dodatkov č. 1 z 1.8.2008, v znení Dodatku č. 2 zo dňa 1.8.2009, v znení Dodatku č. 3 zo dňa 1.8.2010, v znení Dodatku č. 4 zo dňa 1.8.2011 a Dodatku č. 5 zo dňa 1.8.2011 sa zmenil na pracovný pomer na dobu neurčitú a naďalej trvá. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške 374,90 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 9.8.2007 uzavrela žalobkyňa so žalovaným pracovnú zmluvu na dobu určitú počas výkonu práce „učiteľ II. stupňa“ do 31.7.2008 s miestom výkonu práce Základná škola W.. Dňa 1.8.2008 účastníci konania uzavreli Dodatok č. 1 k pracovnej zmluve z 9.8.2007, ktorým došlo k zmene pracovnej zmluvy tak, že počnúc dňom 1.8.2008 sa pracovný pomer predlžuje na dobu určitú najdlhšie do 31.7.2009 na zastupovanie pani L. L. počas rodičovskej dovolenky. Dodatkom č. 2 uzatvoreným dňa 1.8.2009 bol opäť pracovný pomer predĺžený na dobu určitú najdlhšie do 31.7.2010 z dôvodu zastupovania L. L. počas rodičovskej dovolenky. Dodatkom č. 3 uzatvoreným dňa 1.8.2010 bol opäť predĺžený pracovný pomer žalobkyne u žalovaného na dobu určitú, najdlhšie do 31.7.2011 na zastupovanie L. L. počas materskej dovolenky. Dňa 1.8.2011 uzatvorili účastníci Dodatok č. 4 k pracovnej zmluve a na základe tohto dodatku došlo k predĺženiu pracovného pomeru opäť na dobu určitú najdlhšie do 31.7.2012 z dôvodu zastupovania J. U. počas rodičovskej dovolenky. Dodatkom č. 5 uzatvoreným dňa 1.8.2011 (pravdepodobne došlo k chybe dátumu a správny dátum mal byť 1.8.2012 - poznámka odvolacieho súdu) sa počnúc dňom 1.8.2012 predĺžil pracovný pomer na dobu určitú, najdlhšie do 31.7.2013 na zastupovanie J. U. počas rodičovskej dovolenky. Dňa 21.6.2013 požiadala žalobkyňa žalovaného o pridelenie práce, keďže mala za to, že pracovná zmluva uzatvorená nad dobu určitú sa po troch rokoch zo zákona zmenila na dobu neurčitú. Súd prvého stupňa citoval ustanovenie § 48 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a/ zákona č. 311/2001 Z.z. (ďalej len Zákonník práce) v znení zákona č. 48/2011 Z.z.. Mal preukázané, že medzi účastníkmi konania na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 9.8.2007 vznikol pracovný pomer na dobu určitú, a to do 31.7.2008. Vo vzťahu k Dodatkom č. 1, 2, 3 súd prvého stupňa uviedol, že na základe týchto dodatkov nevznikol nový pracovný pomer, ale došlo len k predĺženiu opätovne dohodnutého pracovného pomeru na dobu určitú dojednaného Dodatkom č. 1. Zdôraznil, že v týchto dodatkoch bol vymedzený vecný dôvod, a to zastupovanie L. L. počas materskej, resp. rodičovskej dovolenky. Dodatkom č. 4 z 1.8.2011 v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 Zákonníka práce účastníci konania opätovne dohodli pracovný pomer

na dobu určitú, keďže tento mal vzniknúť pred uplynutím 6 mesiacov po skončení predchádzajúceho pracovného pomeru na dobu určitú medzi tými istými účastníkmi. Mal za to, že v danom prípade vecný dôvod vymedzený Dodatkom č. 3 (zastupovanie zamestnankyne L. L.) odpadol, preto pracovný pomer na dobu určitú opätovne dohodnutý účastníkmi Dodatkom č. 1 z 1.8.2008 tak nebolo možné ani predĺžiť, prípadne opätovne dohodnúť s poukazom na ust. § 48 ods. 2 Zákonníka práce, teda neboli splnené ani podmienky pre ďalšie predĺženie, prípadne opätovné dohodnutie pracovného pomeru na dobu určitú nad dva roky. Dospel k záveru, že Dodatkom č. 4 z 1.8.2011 neboli splnené zákonné podmienky na uzatvorenie pracovného pomeru na dobu určitú, v dôsledku čoho sa podľa § 48 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú medzi účastníkmi na základe pracovnej zmluvy z 9.8.2007 opätovne dohodnutý Dodatkom č. 1, 2 a ďalej predĺžený nad 2 roky Dodatkom č. 3 ex lege stal pracovným pomerom dohodnutým na neurčitý čas. Z uvedeného dôvodu žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnej žalobkyni priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Namietal, že súd prvého stupňa sa nesprávne vysporiadal s právnou úpravou, teda s aplikáciou ust. § 48 Zákonníka práce, ak neaplikoval dôsledne ustanovenie § 48 ods. 4 Zákonníka práce. Zdôraznil, že žalobkyňa bola mimo zastupovania počas rodičovskej dovolenky zamestnaná u žalovaného na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú iba jedenkrát, a to v čase od 9.8.2007 do 31.7.2008 a každé ďalšie predĺženie tejto pracovnej zmluvy bolo vždy iba z dôvodov uvedených v § 48 ods. 4 písm. a/ Zákonníka práce. Poukázal na to, že disponuje iba presne určenými tabuľkovými miestami a ak by neumožnil návrat zamestnancom do zamestnania z materskej, resp. rodičovskej dovolenky, tak by hrubo zasiahol do ich práv a porušil povinnosti, ktoré mu ukladá Zákonník práce. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré však nevyčísliť.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 15.1.2015. Poukázala na to, že závery rozhodnutia súdu prvého stupňa plne korešpondujú s jej právnym názorom vyjadreným v žalobe a právny názor žalovaného považuje za právne nesprávny a neudržateľný, pretože v takom prípade by boli eliminované ustanovenia Zákonníka práce vo vzťahu k zmene pracovného pomeru z doby určitej na dobu neurčitú.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil. Napriek tomu, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí cituje ust. § 48 ods. 4 písm. a/ Zákonníka práce, toto ustanovenie neaplikoval dôsledne. Absentuje zdôvodnenie, prečo práve na Dodatok č. 4 by mala byť vylúčená aplikácia ust. § 48 ods. 4 Zákonníka práce, ak citované ustanovenie nevymedzuje, že musí ísť o zastupovanie toho istého zamestnanca. Je nepochybné, že Dodatkom č. 4 bol dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú na zastupovanie J. U. počas jej rodičovskej dovolenky, teda dôvod takéhoto druhu pracovného pomeru bol jasne vymedzený. Dodatok č. 4 spĺňa zákonné podmienky uvedené v ust. § 48 ods. 1 Zákonníka práce, keďže v tomto dodatku bola výslovne určená doba trvania pracovného pomeru, dodatok bol dohodnutý písomne a zákonnou podmienkou na uzatvorenie pracovného pomeru na určitú dobu bolo zastupovanie zamestnanca. Taktiež neexistovalo časové obmedzenie uvedené v ods. 2 ustanovenia § 48 Zákonníka práce, keďže výnimkou z takéhoto časového obmedzenia je zákonný dôvod, v danom prípade zastupovanie zamestnanca.

Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvého stupňa aj ustanovenie § 48 ods. 3 Zákonníka práce, v zmysle ktorého opätovne dohodnutý pracovný pomer na určitú dobu je pracovný pomer, ktorý má

vzniknúť pred uplynutím 6 mesiacov po skončení predchádzajúceho pracovného pomeru na určitú dobu medzi tými istými účastníkmi.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovaným dochádzalo k ďalšiemu predĺženiu pracovného pomeru na dobu určitú, preto ak súd prvého stupňa uvádza dohodnuté pracovné pomery ako opätovne dohodnuté, dopúšťa sa nepresnosti.

Odvolačný súd tiež uvádza, že na tak pôvodne dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú (od 9.8.2007 do 31.7.2008), ako aj na následne dodatky je potrebné aplikovať ust. § 48 Zákonníka práce účinné v čase uzatvorenia jednotlivých dodatkov. Ak súd prvého stupňa cituje Zákonník práce v znení zákona č. 48/2011 Z.z., tak z ďalšieho odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, či túto právnu úpravu aplikoval len vo vzťahu k Dodatku č. 4 a 5 alebo aj vo vzťahu k predchádzajúcim dodatkom a pôvodnej pracovnej zmluve.

S poukazom na uvedené odvolací súd považoval odvoláciu námietku žalovaného za dôvodnú a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p..

Úlohou súdu prvého stupňa bude vyhodnotiť vykonané dokazovanie v zmysle vysloveného právneho názoru odvolacím súdom a o žalobe žalobkyne opakovane rozhodnúť vrátane rozhodnutia o trovách konania účastníkov.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.